

PATVIRTINTA

Kauno miesto savivaldybės
administracijos direktoriaus

2015 m. liepos 7 d.

įsakymu Nr. A-[2094](#)

GYVŪNŲ LAIKYMO KAUNO MIESTE TAISYKLĖS

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Kauno mieste taisyklės (toliau – taisyklės) galioja Kauno mieste ir jų privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

2. Šios taisyklės netaikomos pavojingiems gyvūnams, kurie turi būti laikomi ir auginami tik pagal taisykles, kurias nustato Vyriausybės įpareigos institucijos, ir laboratoriniams gyvūnams, kurių veisimą, auginimą, laikymą ir naudojimą bandymams reguliuoja Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintos taisyklės, o pavojingiems šunims taikomos tiek, kiek neprieštarauja Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašui.

3. Taisyklės parengtos vadovaujantis šiais teisės aktais:

3.1. Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu.

3.2. Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymu.

3.3. Lietuvos higienos norma HN 33:2011 „Triukšmo ribiniai dydžiai gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“, patvirtinta Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. birželio 13 d. įsakymu Nr. V-604 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 33:2011 „Triukšmo ribiniai dydžiai gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“.

3.4. Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2011 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. D1-533/B1-310 „Dėl Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

3.5. Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 „Dėl Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

3.6. Kovinių ir pavojingų šunų veislių sąrašą, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. B1-5 „Dėl Kovinių ir pavojingų šunų veislių sąrašo patvirtinimo“.

3.7. Prekybos naminiais gyvūnais taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos valstybinės veterinarijos tarnybos direktoriaus 1999 m. birželio 18 d. įsakymu Nr. 4-162 „Dėl Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių patvirtinimo“.

3.8. Ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimo ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklavimo ir apskaitos tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2012 m. vasario 14 d. įsakymu Nr. 3D-105 „Dėl Ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimo ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklavimo ir apskaitos tvarkos aprašo patvirtinimo“.

3.9. Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“.

4. Taisyklės reglamentuoja gyvūnų laikymo, priežiūros, gydymo, skerdimo, numarinimo, vežimo, prekybos, ženklavimo, registravimo, šunų vedžiojimo aikštelių įrengimo, sanitarijos, higienos ir veterinarijos, taip pat bešeimininkių (bepriežiūrių) gyvūnų gaudymo ir jų karantinavimo reikalavimus.

5. Taisyklės gali būti papildomos ir keičiamos, atsižvelgiant į konkrečius miesto poreikius, tarnybų, susijusių su gyvūnų priežiūra, struktūrą, veiklą ir kitus specifinius klausimus.

6. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

6.1. **Atsakingas asmuo** – fizinis (sulaukęs 16 metų) ar juridinis asmuo, kuriam gyvūno savininkas laikinai patikėjo gyvūno laikymą ir priežiūrą. Pavojingo šuns savininkas gyvūno laikymą ir priežiūrą gali laikinai patikėti fiziniam asmeniui, sulaukusiam 18 metų.

6.2. **Bendrojo naudojimo patalpos** – pastato bendrojo naudojimo patalpos – pastato laiptinės, holai, koridoriai, galerijos, palėpės, sandėliai, rūšiai, pusrūšiai ir kitos patalpos, jeigu tai nuosavybės teise nepriklauso atskiriems savininkams.

6.3. **Bepriežiūris gyvūnas** – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

6.4. **Bešeimininkis gyvūnas** – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

6.5. **Gyvūnas** – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

6.6. **Gyvūno registravimas** – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

6.7. **Gyvūno savininkas** – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

6.8. **Gyvūnų globa** – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

6.9. **Gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba** – įmonė (įmonės), pasirašiusi (pasirašiusios) su Kauno miesto savivaldybės administracija sutartį (sutartis) dėl benamių (beglobių) gyvūnų gaudymo, karantinavimo, naikinimo ir utilizavimo.

6.10. **Kovinio šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

6.11. **Kovinis šuo** – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

6.12. **Laukinis gyvūnas** – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

6.13. **Naminiai gyvūnai** – visi istoriškai prijaukinti (domestikuoti) gyvūnai. Naminiai gyvūnai nepriskiriami ūkinės paskirties gyvūnams.

6.14. **Pavojingas šuo** – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

6.15. **Pavojingo šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

6.16. **Registratorius** – juridinis asmuo, pasirašęs su Kauno miesto savivaldybės administracija sutartį dėl Kauno mieste laikomų gyvūnų registravimo, identifikavimo ir vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir jų laikymą daugiabučiuose namuose rinkimo paslaugų teikimo.

6.17. **Ūkinis gyvūnas** – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Kitos taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos apraše ir kituose teisės aktuose.

II SKYRIUS

GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

7. Gyvūnus Kauno mieste leidžiama laikyti tik laikantis šių taisyklių reikalavimų.

8. Gyvūnus laikyti ar juos prižiūrėti gali kiekvienas 16 metų (pavojingus šunis – 18 metų) fizinis asmuo ar juridiniai asmenys.

9. Gyvūnai turi būti auginami ir laikomi jiems nekenksmingomis sąlygomis.

10. Kiekvienas gyvūnas turi būti laikomas, šeriamas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis.

11. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo nuolat rūpintis gyvūno sveikata, šėrimu, taip pat gyvūno laikymo ir eksploatavimo įrenginiais.

12. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo garantuoti, kad gyvūno auginimas ir laikymas nekels grėsmės žmonių ramybei, sveikatai, gyvybei, nuosavybei, nepažeis kitų asmenų teisių ir interesų. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo atlygina įstatymų nustatyta tvarka visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala.

13. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo užtikrinti, kad gyvūnas netrikdytų viešosios rimties.

14. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“, priede ir šių gyvūnų vados dydį.

15. Viešose vietose galima vedžioti tik sveikus gyvūnus.

16. Gyvūnus rekomenduojama vedžioti gyvūnams vedžioti skirtose aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose retai žmonių lankomose vietose.

17. Vietos, kuriose draudžiama vedžioti šunis, turi būti pažymėtos ženklų „Vedžioti šunis draudžiama“ (25 cm skersmens skritulys, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas, su įstriža raudona linija iš kairės ženklo viršutinės dalies žemyn į dešinę ženklo dalį).

18. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunys, kuriems dėl jų veislės antsnukiai nepritaikyti ar jų negamina, gali būti vedžiojami (vedami) be jų, bet su pavadėliu. Jei šalia yra pašalinių žmonių, pavadėlis turi būti sutrumpintas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Šuns savininkas arba atsakingas asmuo privalo užtikrinti, kad šuo viešojoje vietoje nebūtų paliktas be priežiūros.

19. Jeigu viešojoje vietoje šalia nėra gyvūno savininko arba atsakingo asmens, gyvūnas laikomas be priežiūros.

20. Jei gyvūnas pasimeta, gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo per 3 darbo dienas apie tai pranešti gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai ir registratoriui.

21. Asmuo, radęs pasimetusį gyvūną, privalo apie tai pranešti gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai. Jeigu gyvūnas turi tatuiruotę, integrinį grandyną arba antkaklį su adresu, šios tarnybos darbuotojai turi nustatyti gyvūno savininką ir jam pranešti apie surastą gyvūną.

22. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo, negalintis prižiūrėti gyvūno ir rūpintis juo, gali jį parduoti, dovanoti ar kitaip perleisti kitam asmeniui, arba gali gyvūną atiduoti gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai, kuri gyvūnui suras naują savininką, o nesuradusi atliks gyvūno eutanaziją.

23. Vagystės, smurto, pagrobimo, ginkluoto užpuolimo atvejais gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo turi teisę panaudoti gyvūną kaip gynybos priemonę.

24. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo Savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotų specialistų ir pareigūnų pareikalavimu privalo pateikti gyvūno registravimo ir gyvūno skiepijimo (vakcinavimo) pažymėjimus.

25. Gyvūnai savininko valdoje laikomi laikantis šių reikalavimų:

25.1. Savininkas arba atsakingas asmuo gyvūną gali laikyti savo nuosavoje valdoje arba gavęs raštišką nuosavos valdos savininko sutikimą. Savininko valdoje galima laikyti ūkinius (jeigu valda yra žemės ūkio paskirties žemėje) ir ne ūkinius gyvūnus (dekoratyvinius, naminius, pavojingus gyvūnus).

25.2. Savininko valdoje gyvūnams laikyti skirti statiniai, kuriems pastatyti nereikia rengti projektavimo dokumentų, įrengiami ne arčiau kaip 3 metrai nuo kaimyninio sklypo, kelio ar šaligatvio ribos. Nurodytą atstumą galima pakeisti tik turint raštišką kaimyninių valdų savininkų sutikimą.

25.3. Kai gyvūnai laikomi pririšti, jie turi būti rišami taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomi, ribos.

25.4. Privačiame name, kuriame gyvena kelios atskiros šeimos, gyvūną laikyti leidžiama tik gavus raštišką kitų šeimų pilnamečių narių sutikimą.

25.5. Uždaroje savininko valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti. Kai laikomas pavojingas šuo, valda turi būti aptverta ne žemesne kaip 1,8 m aukščio tvora.

25.6. Atviroje savininko valdoje, sodininkų bendrijų atvirose soduose gyvūnai laikomi uždaryti aplinkiniams žmonėms ir gyvūnams saugiuose ne žemesniuose kaip 2 m aukščio voljeruose.

25.7. Sarginiai šunys miesto įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose turi būti laikomi voljeruose arba pririšti. Teritorijos savininkas turi užtikrinti, kad laikomas šuo nekeltų grėsmės lankytojams.

25.8. Uždarose rakinamose patalpose (butuose, gyvenamosiose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose pastatuose ir kt.) šunys gali būti laikomi nepririšti, o patalpos gali būti be perspėjimo ženklų.

25.9. Balandžiai gali būti laikomi tik savininko nuosavoje valdoje tam tikslui pritaikytose patalpose ir tik turint raštišką kaimyninių valdų savininkų sutikimą. Draudžiama juos laikyti gyvenamųjų namų palėpėse, rūsiuose, balkonuose, gyvenamosiose patalpose.

26. Ūkiniai gyvūnai laikomi laikantis šių reikalavimų:

26.1. Ūkiniai gyvūnai gali būti laikomi nuosavoje ar nuomojamoje žemės ūkio paskirties žemėje tik turint raštišką kaimyninių valdų savininkų sutikimą ir tik pagal suderintą projektą įrengtuose ir Nekilnojamojo turto registre įregistruotuose ūkiniuose pastatuose (tvartuose).

26.2. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

26.3. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bites, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

26.4. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų, reikalavimų.

26.5. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

26.5.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) beprižiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

26.5.2. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

26.5.3. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26.6. Mėšlas ir srutos turi būti tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Aplinkosaugos reikalavimų mėšlui tvarkyti patvirtinimo“.

26.7. Draudžiama nekompostuotais ekskrementais, srutomis, fekalijomis tręšti dirbamą žemę, daržus ar vaismedžius, užkasti juos namų valdų laisvuose plotuose ar vejose, taip pat valstybinėje žemėje.

26.8. Teritorija, kurioje laikomi ūkiniai gyvūnai, turi būti valoma kasdien, periodiškai atliekant dezinfekciją ir deratizaciją.

26.9. Ūkinių gyvūnų laikymo patalpos turi būti dezinfekuojamos, jose turi būti palaikoma švara ir naudojamos priemonės, neleidžiančios veistis musėms, graužikams ir kitiems ligų platintojams.

27. Gyvūnai daugiabučiuose namuose laikomi laikantis šių reikalavimų:

27.1. Bute leidžiama laikyti tik ne ūkinius ir nepavojingus gyvūnus.

27.2. Laikyti gyvūnus bute, kuriame gyvena kelios šeimos, leidžiama tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą.

27.3. Bendrojo naudojimo patalpose gyvūnai, atsižvelgiant į veislės ar rūšies ypatumus, nešami specialiuose narveliuose, kuprinėse, ant rankų arba vedami su sutrumpintu iki 1 metro pavadėliu ir antsnukiu. Gyvūną vedantis asmuo turi užtikrinti viešąją rimtį, nesukelti grėsmės aplinkiniams žmonėms ir gyvūnams.

27.4. Vežti liftu gyvūnus daugiabučiuose namuose, kuriuose nėra įkurtų bendrijų, galima tik tuo atveju, jei tam neprieštarauja kiti žmonės, esantys lifte. Klausimą dėl gyvūnų vežimo liftu daugiabučiuose namuose, kuriuose įkurtos bendrijos, sprendžia bendrijų valdybos arba namo gyventojų visuotinis susirinkimas.

27.5. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo laikytis sanitarijos ir higienos reikalavimų ir užtikrinti, kad gyvūnas nedarytų žalos aplinkai, neterštų laiptinės, lifto ir kitų bendrojo naudojimo vietų. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo nedelsiant išvalyti ir sutvarkyti gyvūno priterštas vietas.

27.6. Už šunų ir kačių laikymą daugiabučiuose namuose gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo mokėti Kauno miesto savivaldybės tarybos nustatytą vietinę rinkliavą.

28. Asmuo gali gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus, vadovaudamasis Laukinių gyvūnų naudojimo taisyklėmis.

29. Laboratoriniams bandymams gali būti naudojami tik specialiai šiems tikslams veisti ir auginti gyvūnai. Gyvūnų, skirtų eksperimentiniams ir kitiems mokslo tikslams, laikymo, priežiūros ir naudojimo reikalavimus nustato Lietuvos Respublikos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

III SKYRIUS

SANITARIJOS, HIGIENOS IR VETERINARIJOS REIKALAVIMAI

30. Gyvūnų savininkai arba atsakingi asmenys privalo laikytis sanitarijos, higienos ir veterinarijos reikalavimų.

31. Asmenys, vedžiojantys gyvūnus viešose vietose, turi turėti priemones gyvūnų išmatoms surinkti.

32. Asmuo, kurio vedžiojamas gyvūnas viešoje vietoje priteršė, nedelsdamas turi surinkti išmatas ir išvalyti priterštą vietą.

33. Visi laikomi gyvūnai – potencialūs pasiutligės platintojai – privaloma tvarka kasmet turi būti skiepijami nuo pasiutligės. Jaunus šunis pirmą kartą skiepyti nuo pasiutligės rekomenduojama 3 mėnesių amžiaus. Registratorius registruotų gyvūnų sąrašus perduoda Kauno miesto valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kuri kontroliuoja, kad gyvūnai būtų paskiepyti. Rekomenduojama šunis kasmet skiepyti nuo maro, infekcinio hepatito, gastroenterito, privaloma atlikti dehelmintizaciją.

34. Teikti veterinarijos paslaugas gali tik veterinarijos gydytojai, turintys atitinkamą išsilavinimą ir licenciją dirbti tą darbą.

35. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones, kitus gyvūnus, apie tai gyvūno savininkas ar atsakingas asmuo nedelsdamas turi pranešti Kauno visuomenės sveikatos centrui ir Kauno miesto valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai. Tokį gyvūną savininkas arba atsakingas asmuo privalo izoliuoti 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos specialistui jį stebėti. Jei toks gyvūnas karantinuojamas gyvūnų globos namuose, visas išlaidas, susijusias su gyvūno karantinavimu, apmoka jo savininkas arba atsakingas asmuo.

36. Visos asmens sveikatos priežiūros įstaigos, į kurias pateko žmogus, nukentėjęs nuo gyvūno (apkandžiotas, apdraskytas), nustatyta tvarka privalo informuoti Kauno visuomenės sveikatos centrą ir Kauno miesto valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą. Gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo privalo suteikti nukentėjusiam ar jį lydinčiam asmeniui būtiną informaciją apie gyvūną, jo savininką ir kitus reikiamus duomenis.

37. Jei gyvūnas nugaišo dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną gyvūno savininko arba atsakingo asmens bute ar valdoje ir apie tai skubiai pranešti Kauno miesto valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai ir registratoriui.

38. Kai nugaišta gyvūnas, gyvūno savininkas arba atsakingas asmuo apie tai per 3 darbo dienas praneša registratoriui ir gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai, kuri gali už atitinkamą mokestį išvežti gaišeną utilizuoti.

IV SKYRIUS

GYVŪNŲ GYDYMAS

39. Laikomi gyvūnai turi būti sveiki. Ligoti gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi. Draudžiamas jų kontaktas su sveikais gyvūnais.

40. Operuoti, gydyti gyvūnus ar atlikti kitas veterinarines procedūras gyvūnams turi teisę tik veterinarijos gydytojai, jeigu teisės aktuose nenustatyta kitaip.

41. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka kai kurias veterinarines procedūras leidžiama atlikti specialiai apmokytiems asmenims.

42. Operacijos ir visos skausmą sukeliančios veterinarinės procedūros gyvūnui atliekamos tik jį nuskausminus, išskyrus teisės aktuose nustatytus atvejus.

V SKYRIUS

GYVŪNŲ SKERDIMAS IR NUMARINIMAS (EUTANAZIJA)

43. Ūkiniai gyvūnai skerdžiami ir iki skerdimo laikomi, šeriami ir girdomi vadovaujantis Reikalavimais skerdyklų išplanavimui, konstrukcijai ir įrangai, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2012 m. gruodžio 21 d. įsakymu Nr. B1-1038 „Dėl Reikalavimų skerdyklų išplanavimui, konstrukcijai ir įrangai“.

44. Skerdyklose gyvūnai turi būti apsvaiginami ir skerdžiami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintais būdais ir konkrečiai gyvūnų rūšiai pritaikytais instrumentais.

45. Gyvūnus apsvaiginti ir skersti skerdyklose turi teisę tik veterinarijos specialistų apmokyti asmenys.

46. Ūkinių gyvūnų skerdimas, prieš tai jų neapsvaiginus, religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais leidžiamas, jeigu šie gyvūnai skerdžiami skerdykloje.

47. Gyvūnus numarinti (atlikti eutanaziją) gali tik veterinarijos gydytojas ar jo pavedimu kitas asmuo, išskyrus skubius atvejus, kai siekiama nutraukti sunkiai sužeisto gyvūno kančias.

VI SKYRIUS

GYVŪNŲ VEŽIMAS

48. Viešuoju miesto transportu galima vežti tik ne ūkinius sveikus gyvūnus.

49. Transporto priemonių konteineriai, kuriuose vežami gyvūnai, turi būti pakankamo pločio ir aukščio, atsižvelgiant į gyvūnų rūšį, dydį ir planuojamos kelionės pobūdį.

50. Transporto priemonių konteinerių, kuriuose vežami gyvūnai, negalima dėti ant viešojo transporto priemonių sėdynių.

51. Asmuo, vežantis gyvūną, privalo:

51.1. užtikrinti, kad gyvūnas nebus žalojamas ir nepatirs streso. Ilgesnio vežimo metu gyvūnas turi būti reguliariai maitinamas ir girdomas;

51.2. nedelsdamas išvalyti gyvūno priterštą vietą ir apie tai informuoti vairuotoją;

51.3. turėti gyvūno registravimo pažymėjimą ir paskiepijimo (vakcinavimo) pažymėjimą.

52. Viešuoju transportu vežamas gyvūnas neturi trikdyti kitų keleivių. Jei vežamas gyvūnas trikdo keleivius ir jie yra nepatenkinti, asmuo su gyvūnu turi išlipti iš viešojo transporto priemonės artimiausioje stotelėje.

VII SKYRIUS

PREKYBA GYVŪNAIS

53. Prekiauti ūkiniais sveikais gyvūnais, laikantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintų Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių reikalavimų, leidžiama turgavietėse, gyvūnų veislynuose ir gyvūnų savininkų privačiose valdose.

54. Prekiauti dekoratyviniais ir naminiais gyvūnais leidžiama turgavietėse, specializuotose gyvūnų parduotuvėse, gyvūnų veislynuose ir gyvūnų parodų metu.

55. Prekiauti pavojingų veislių šunimis galima tik specializuotuose tokių šunų veislynuose.

56. Parduodami ar perduodami pavojingi šunys turi būti paženklinami poodine mikroschema.

57. Parduoti ar perduoti pavojingą šunį galima tik leidimą turinčiam asmeniui.

58. Asmuo, parduodamas ar perduodamas pavojingą šunį kitam asmeniui, pastarąjį turi informuoti apie pavojingam šuniui vieną ar kelis kartus atliktą vakcinaciją ir kitus svarbius pavojingo šuns duomenis, taip pat jam perduoti šuns tapatybės ir kilmės dokumentus.

59. Asmenys, laikantys gyvūnus pelno tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ir turėti reikiamus leidimus. Visos gyvūnų prekybos vietos (išskyrus gyvūnų savininkų privačias valdas) turi būti įrengtos laikantis higienos normų reikalavimų.

VIII SKYRIUS

GYVŪNŲ ŽENKLINIMAS IR REGISTRAVIMAS

60. Laikomi ūkiniai gyvūnai privalo būti paženklinami ir užregistruoti vadovaujantis Ūkinių gyvūnų registravimo ir ženklavimo taisyklėmis.

61. Visi laikomi šunys, katės ir šeškai turi būti užregistruoti ir paženklinami Kauno miesto savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

62. Už šunų ir kačių registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose mokama Kauno miesto savivaldybės tarybos nustatyta vietinė rinkliava.

63. Registratorius Savivaldybės teritorijoje laikomus šunis, kates ir šeškus registruoja elektroninėje gyvūnų registravimo duomenų bazėje ir privalo Savivaldybės administracijos direktoriui ar jo įgaliotam asmeniui suteikti prieigą prie šios duomenų bazės.

IX SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS, GLOBA, KARANTINAVIMAS IR UTILIZAVIMAS

64. Bešeimininkius ir bepiežiūrius gyvūnus gaudo, karantuoja, globoja, atlieka jų eutanaziją ir juos utilizuoja gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba.

65. Bešeimininkius ir bepiežiūrius gyvūnus pagal fizinių ar juridinių asmenų pranešimus gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba gaudo bet kuriuo paros metu, švenčių ar poilsio dienomis.

66. Asmuo, priglaukęs bepiežiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) gyvūnų globos ir kontrolės tarnybai.

67. Kai sugaunamas gyvūnas, kurio savininką įmanoma nustatyti, apie sugautą gyvūną gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba ne vėliau kaip per 3 darbo dienas praneša gyvūno savininkui. Jis, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo pateikti dokumentus, įrodančius gyvūno priklausomybę.

68. Kai sugaunamas gyvūnas, kurio savininko neįmanoma nustatyti, sugautasis gyvūnas laikomas 14 parų. Jei per tą laiką neatsiranda savininkas ar asmuo, norintis priglausti gyvūną, gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba tampa gyvūno savininku arba gyvūnas numarinamas.

69. Apie sugautus gyvūnus, kurių savininkų neįmanoma nustatyti, skelbiama bešeimininkių ir bepiežiūrių gyvūnų gaudymo, globos, karantinavimo ir utilizavimo paslaugas teikiančios įmonės interneto svetainėje.

70. Nugaišusius ar žuvusius gyvūnus pagal fizinių ar juridinių asmenų pranešimus gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba išveža ir utilizuoja.

71. Gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba yra atsakinga už naikintinių gyvūnų eutanaziją ir gali būti įstatymų nustatyta tvarka patraukta atsakomybėn, jei nesilaiko jų karantino termino.

72. Gyvūnų globos ir kontrolės tarnybos darbuotojai, atidavę globoti gyvūną naujam savininkui, turi pranešti registratoriui naujojo savininko ir gyvūno duomenis, taip pat informuoti naująjį savininką apie privalomą gyvūno registravimą.

73. Draudžiama naikinti bešeimininkius ir bepiežiūrius gyvūnus nesilaikant šių taisyklių.

X SKYRIUS**BEŠEIMININKIŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS (REGULIAVIMAS)**

74. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą (reguliavimą) gali organizuoti ir vykdyti juridinis asmuo, kuris vykdo gyvūnų globos ir priežiūros veiklą, laikydamasis šiose taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

75. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimas (reguliavimas) vykdomas tokiais etapais:

75.1. bešeimininkių kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jų sugavimui;

75.2. bešeimininkių kačių sugavimas;

75.3. bešeimininkių kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

75.4. bešeimininkių kačių sterilizavimas, kastravimas;

75.5. bešeimininkių kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos.

76. Juridinis asmuo, ketinantis vykdyti bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą (reguliavimą), turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai. Seniūnija, atsižvelgdama į pateiktus pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti kates. Kačių šėrimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima nuošalesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų ir gyvenamųjų namų.

77. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su bešeimininkių kačių populiacijos mažinimo (reguliavimo) reikalavimais, nurodytais šiose taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją juridiniam asmeniui, vykdančiam bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą (reguliavimą). Aktą pasirašo seniūnas ir juridinis asmuo, kuris vykdydys bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą (reguliavimą). Prie akto pridedama kačių šėrimo vietos schema. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu „Savivaldybės nustatyta bešeimininkių kačių šėrimo vieta“.

78. Bešeimininkės kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Bešeimininkės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu (reguliavimu).

79. Asmuo, šeriantis kates, privalo nuolat prižiūrėti šėrimo vietą (valyti, tvarkyti, surinkti maisto likučius, šiukšles, indus ir panašiai) ir ją sutvarkyti pasibaigus šėrimui.

80. Gaudant bešeimininkes kates turi būti užtikrinta, kad jos patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jų sveikatai.

81. Bešeimininkių kačių skiepijimą, sterilizavimą ar kastravimą gali atlikti tik veterinarijos gydytojai, turintys veterinarinę išsilavinimą ir licenciją. Paskiepyta, sterilizuota ar kastruota katė prieš paleidimą turi būti pažymėta nukerpant vienos ausies kaušelio trečdalį.

82. Paskiepyta, sterilizuota ar kastruota katė paleidžiama toje pačioje vietoje, kurioje buvo sugauta. Asmenys, vykdantys bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, turi kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas, sterilizuotas ar kastruotas kates ir jų skaičių. Šią informaciją asmenys privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

83. Gyvūnų globos ir kontrolės tarnyba ar kiti asmenys negali gaudyti pažymėtų bešeimininkių kačių, jei jos nekelia grėsmės kitiems gyvūnams, asmenims ar jų turtui. Tokias kates galima gaudyti tik tada, jei joms reikia suteikti veterinarinę pagalbą.

XI SKYRIUS

ŠUNŲ VEDŽIOJIMO AIKŠTELIŲ ĮRENGIMAS IR PRIEŽIŪRA

84. Šunų vedžiojimo aikštelės (toliau – aikštelės) gali būti įrengiamos bendrojo naudojimo želdynuose, parkų, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose žemės plotuose.

85. Žemės sklypas aikštei įrengti skiriamas teisės aktų nustatyta tvarka pagal patvirtintus teritorijų planavimo dokumentus.

86. Aikštelių skaičius ir vietos priklauso nuo užregistruotų šunų skaičiaus. Už šunų vedžiojimo aikštelių ir specialių dėžių šunų išmatoms įrengimą ir jų priežiūrą atsakingas Kauno miesto savivaldybės administracijos Miesto tvarkymo skyrius.

87. Aikštelės turi būti aptvertos, turėti kietą arba žolės dangą. Jose turi būti šiukšliadėžės, suolai, šunų išmatų dėžės, gali būti įrengtas šunų dresūros inventorių.

88. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Šunų vedžiojimo aikštelė“ ir apvaliu 25 cm skersmens ženklu, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas.

89. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarijos ir higienos reikalavimus. Jos turi būti nuolat valomos. Aikštelės ir išmatų dėžės turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį, vasarą – kas 10 dienų.

XII SKYRIUS

ŠIŲ TAISYKLIŲ DRAUDŽIAMO VEIKSMO

90. Šios taisyklės draudžia:

- 90.1. padaryti gyvūną bešeimininkiu;
- 90.2. be pateisinamos priežasties gyvūną sužeisti, gąsdinti ar numarinti;
- 90.3. numarinti gyvūną skandinant, smaugiant, nušaunant (išskyrus atvejus, jei gyvūnas pasiutęs ir jo negalima pagauti, užpuolė ir nėra kito būdo apsiginti ar apginti kitą asmenį), užkasant, naudojant metodus ar vaistus, kurių pasekmės negali būti kontroliuojamos;
- 90.4. treniruojantis naudoti gyvūnus kaip taikinius;
- 90.5. organizuoti gyvūnų kovas ar kovas su gyvūnais, treniruoti gyvūnus kovoms;
- 90.6. mokyti ir dresuoti gyvūnus nuolat juos neigiamai skatinant (baudžiant);
- 90.7. gyvūną, kurio egzistavimas priklauso nuo žmogaus rūpinimosi, palikti be priežiūros;
- 90.8. laikyti daugiau gyvūnų nei numatyta pastato, tvarto, voljero ar aptvaro teritorijos projekte;
- 90.9. laikyti gyvūną netinkamomis tai rūšiai sąlygomis;
- 90.10. nesirūpinti gyvūno sveikata, nesuteikti susirgusiajam veterinarinės pagalbos, laikyti be ėdalo, vandens, kankinti;
- 90.11. naudoti bešeimininkius (bepriežiūrius) gyvūnus tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesilaikant šiose taisyklėse nurodytų reikalavimų;
- 90.12. laikyti šunis ir kates bendrabučiuose (išskyrus tuos bendrabučius, kurie yra be bendrų virtuvių arba jų vidaus taisyklėse numatyta kitaip);
- 90.13. naudoti natūralias gyvūnų galimybes stimuliuojančias medžiagas, išskyrus tas medžiagas, kurių naudojimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;
- 90.14. naudoti gyvus gyvūnus kitiems gyvūnams šerti, išskyrus atvejus, kai šiuos gyvūnus būtina šerti gyvūnais pagal gyvūnų biologiją ir jų neįmanoma šerti kitaip (visais atvejais gyvūnų augintinių naudojimas gyvūnams šerti draudžiamas);
- 90.15. naudoti gyvūnų priežiūrai smėlį iš vaikų žaidimo aikštelių smėlio dėžių, pilti į jas gyvūnų užterštą smėlį, vedžioti gyvūnus po vaikų smėlio dėžes;
- 90.16. vedžioti gyvūnus (išskyrus šunis vedlius) masinio žmonių susibūrimo vietose, kapinėse, mokyklų, sveikatos priežiūros įstaigų, vaikų lopšelių-darželių teritorijose, sporto ir vaikų žaidimo aikštėse ir vietose, pažymėtose ženklų „Vedžioti šunis draudžiama“ (25 cm skersmens skritulys, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas, su įstriža raudona linija iš kairės ženklo viršutinės dalies žemyn į dešinę ženklo dalį);
- 90.17. vežti gyvūnus liftu, jei tam prieštarauja lifte esantys žmonės;
- 90.18. laikyti gyvūnus parduotuvėse, turgavietėse, mėsos gaminių, kulinarijos cechuose, viešojo maitinimo ir gydymo įstaigose, mokyklų, lopšelių-darželių, sanatorijų, pensionatų

teritorijose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, neturint Kauno miesto valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išduoto leidimo;

90.19. prekiauti gyvūnais tam nenumatytose vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgalios institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

90.20. vedžioti ir maudyti gyvūnus paplūdimiuose nuo balandžio 1 d. iki spalio 1 d., išskyrus tam tikslui įrengtas vietas;

90.21. laikyti daugiabučiame name ūkinius ir pavojingus gyvūnus;

90.22. nuo 2013 m. liepos 1 d. daugiabučiame name laikyti kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus (tais atvejais, kai tokių šunų Lietuvos Respublikos įstatymai nedraudžia) bei pavojingus šunis. Šis draudimas netaikomas asmenims, laikantiems kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus pagal Savivaldybės administracijos iki 2013 m. liepos 1 d. išduotus leidimus;

90.23. vežti ūkinius gyvūnus viešuoju miesto transportu;

90.24. vežti ne ūkinius gyvūnus viešuoju miesto transportu ne krepšiuose, pintinėse ar narveliuose;

90.25. išleisti gyvūnus vienus į daugiabučio namo bendrojo naudojimo patalpas, kiemą, gatvę, nepriklausomai nuo to, ar jie su antsnukiu, ar be jo;

90.26. pririšti gyvūnus šalia gatvės taip, kad jie trukdytų eismui;

90.27. ganyti ūkinius gyvūnus skveruose, parkuose, pakelėse, kitose bendrojo naudojimo teritorijose ar vietose;

90.28. naudoti srutas dirvai tręšti;

90.29. šaudyti gyvūnus koviniais, medžiokliniais, žvejybos ir sportiniais šaunamaisiais, svaidomaisiais ginklais, išskyrus specialiai tam tikslui pritaikytus šaunamuosius įtaisus gyvūnui užmigdyti ir tik tais atvejais, kai gyvūnas tiesiogiai kelia grėsmę žmogui ir kitaip jo neįmanoma sutramdyti;

90.30. šerti gyvūnus daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose;

90.31. nemokėti privalomos Kauno miesto savivaldybės tarybos nustatytos vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose;

90.32. atlikti zoofilinius veiksmus su gyvūnais;

90.33. skersti gyvūnus jų neapsvaiginus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

90.34. operuoti gyvūnus jų nenuskausus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

90.35. atlikti veterinarines procedūras, siekiant pakeisti gyvūnų išvaizdą ar gyvūnų fiziologines funkcijas (ausų, barzdelių, skiauterių, snapų, uodegų trumpinimas, balso stygų, ragų, nagų, sparnų, kanopų ir ilčių pažeidimas ar pašalinimas, plunksnų išpešimas ar pašalinimas kitu būdu ir kt.), pažeidžiant gyvūnų kūno dalių, minkštųjų audinių ar kaulų struktūrą, išskyrus gyvūnų

kastravimą ir kitus teisės aktuose nustatytus atvejus arba veterinarines procedūras, atliekamas veterinarijos gydytojo sprendimu dėl gyvūno sveikatos;

90.36. naudoti gyvūnų sveikatai žalingas ar erzinančias chemines medžiagas, kitas priemones ir įrenginius, kurie sukelia gyvūnams baimę, stresą, kančias ar žalingas pasekmes jų sveikatai ir gerovei;

90.37. skatinti gyvūnų agresiją kitų gyvūnų ar žmonių atžvilgiu dresuojant gyvūnus, išskyrus tarnybiniais tikslais naudojamų gyvūnų dresavimą;

90.38. veisti gyvūnus, sukeliant žalingas pasekmes gyvūnų sveikatai ir gerovei;

90.39. nesuteikti poilsio laiko gyvūnams, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius;

90.40. naudoti gyvūnus reklamai, filmavimui, fotografavimui, parodose ir kituose renginiuose, jeigu dėl to gyvūnams sukeliamas skausmas, baimė, kančia, gyvūnai verčiami pranokti jų įgimtus gebėjimus ar yra lošinami;

90.41. paleisti laukinius gyvūnus, kurie buvo prižiūrimi žmogaus, į laisvę, jeigu šie gyvūnai nebuvo tinkamai paruošti gyventi natūralioje aplinkoje;

90.42. gyvūno savininkui ar atsakingam asmeniui sutikti atlikti 90 punkte nurodytus veiksmus ar sudaryti sąlygas atlikti tokius veiksmus.

XIII SKYRIUS

BITYNAI

91. Bitynas turi būti registruotas ir privalo turėti patvirtintos formos bityno pasą, kurį išduoda Kauno miesto valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

92. Įsigijus bityno pasą, bet ne vėliau kaip per 30 dienų, visi bityno aviliai turi būti sunumeruoti (numeris tvirtinamas bitininkui priimtinoje vietoje).

93. Prie įėjimo į žemės valdą, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir telefono numeris.

94. Bitynai turi būti įrengiami:

94.1. didesniu kaip 3 kilometrų atstumu nuo sąvartynų, atliekų valymo, surinkimo, perdirbimo ir naikinimo objektų, užterštų vandens telkinių ir kitų užterštų teritorijų. Šis reikalavimas netaikomas, kai bitės žiemoja;

94.2. teritorijoje, kurioje bitės galėtų surinkti pakankamą kiekį nektaro, lipčiaus, žiedadulkių ir gauti švaraus vandens;

94.3. atsižvelgiant į medingų augalų geografinį išdėstymą, kad prie jų bitės neskristų per judrias gatves, kelius, gyvulių varymo kelius, mokyklų, vaikų darželių teritorijas ir kitas žmonių poilsio ir gyvenamąsias teritorijas, masinio žmonių susibūrimo vietas;

94.4. veisliniai bitynai – teritorijoje, kurioje 3 kilometrų spinduliu aplink veislinį bityną ne mažiau kaip 2 metus nebuvo diagnozuota bičių užkrečiamųjų ligų.

95. Prieš atliekant bičių avilių priežiūrą, medkopį ar kitus darbus, turi būti įspėjami asmenys, kurie gali nukentėti dėl bičių suerzinimo atidarius avilius.

96. Bityno savininkas turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus patvirtintų veterinarijos reikalavimų.

97. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių patvirtinimo“.

98. Bityno atstumas nuo vandens telkinių, kurie naudojami žmonių poilsiui ir sportui, gyvuliams girdyti, turi būti ne mažesnis kaip 100 m, arba bitynas turi būti aptvertas tvora ar apsodintas gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m.

99. Avilių lakos turi būti atgręžtos į bičių savininko sklypo vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės.

100. Sodininkų bendrijų teritorijose ir kitose gyvenamosiose vietovėse:

100.1. galima laikyti ne daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės;

100.2. atstumas tarp bičių avilio ir tako, kuriuo vaikščioja žmonės, turi būti ne mažesnis kaip 10 m;

100.3. atstumas tarp bičių avilio ir kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako turi būti ne mažesnis kaip 10 m;

100.4. atstumas tarp bičių avilio ir kito savininko žemės sklypo ribos turi būti ne mažesnis kaip 5 m.

101. Jei bityno savininkas nesilaiko 100.1 papunktyje nurodyto reikalavimo, jis turi turėti visų besiribojančių žemės sklypų savininkų raštišką sutikimą.

102. Jei bityno savininkas nesilaiko 100.2 ir 100.3 papunkčiuose nurodytų reikalavimų, bitynas turi būti aptvertas tvora arba apsodintas gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m.

103. Jei bityno savininkas nesilaiko 100.4 papunktyje nurodyto reikalavimo, jis turi turėti gretimų žemės sklypų savininkų raštišką sutikimą.

104. Vežiojamasis bitynas turi būti pastatomas ne arčiau kaip 50 m iki kaimyninių pastatų ar gyvulių ganyklų.

105. Vežiojamojo bityno savininkas turi turėti medingųjų augalų sklypo savininko raštišką sutikimą.

106. Reikalavimai bitynams taikomi aktyvios bičių veiklos metu.

107. Bešeimininkio bičių spiečiaus nuosavybė nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.60 straipsniu.

108. Ginčai tarp asmenų sprendžiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais, šiomis taisyklėmis ir kitais teisės aktais.

109. Šiuos reikalavimus pažeidę bičių savininkai (laikytojai) nukentėjusiems asmenims atlygina žalą savo noru arba per teismą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

XIV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

110. Gyvūnų parodos ir varžybos gali būti rengiamos tik turint Kauno miesto valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos leidimą. Parodų ir varžybų organizatoriai į šią tarnybą turi kreiptis ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki renginio. Kauno viešosiose vietose renginiai organizuojami vadovaujantis Renginių organizavimo Kauno viešosiose vietose tvarkos aprašu, patvirtintu Kauno miesto savivaldybės tarybos 2013 m. vasario 7 d. sprendimu Nr. T-57 „Dėl Renginių organizavimo Kauno viešosiose vietose tvarkos aprašo patvirtinimo“, ir kitų teisės aktų reikalavimais.

111. Leidžiama steigti šunų ir kačių prieglaudą, viešbučius, kirpyklas ir kitas šių gyvūnų priežiūros įstaigas, suderinus su Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriumi ar jo įgaliotu asmeniu ir Kauno miesto valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

112. Iš savininkų, nevykdančių gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, perduoti, perduoti kitam savininkui ar numarinti.

113. Už Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių taisyklių vykdymo priežiūrą atsakingi Vyriausybės įgaliotų institucijų pareigūnai turi teisę:

113.1. įeiti į butą, kitas patalpas, teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai, turėdami teismo sprendimą, jei įtariama, kad nesilaikoma Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių taisyklių;

113.2. reikalauti iš gyvūnų savininkų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

113.3. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn už Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo bei kitų teisės aktų reikalavimų pažeidimus;

113.4. kreiptis į teismą su ieškiniu, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko ar atsakingo asmens kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko ar atsakingo asmens priklausančių aplinkybių.

114. Taisyklėse nustatytų reikalavimų laikymosi kontrolę užtikrina Savivaldybė. Teisę surašyti administracinių teisės pažeidimų protokolus už taisyklių nesilaikymą turi Savivaldybės administracijos direktoriaus tam įgalioti specialistai ir Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse nurodyti pareigūnai.

115. Fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę Taisykles, yra baudžiami Administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka.

116. Asmens patraukimas atsakomybėn neatleidžia jo nuo prievolės laikytis taisyklių, pašalinti pažeidimo pasekmes ir atlyginti visus dėl to atsiradusius nuostolius.
